

nüüd olleme siin, agga mo wáife wend ja
isä jaid koeo.

Lihhonik ja Zuhhan.

„Zuhhan, mišk need härjad ni lahjaks on
jánud,“ ütles lihhonik härja numajale. „Zean
kül Zšsand, waatke teie armaštate ka silleda
karmadega, sepárrast ollen neid nüüd pealt
sillitanud.“

Perremees

kes kaugelt üht warrast omma naere põllo peal
nággi, ruttas seina, kurjateggiat kinni wõtma.
„Pois sa kelm, mišk sa siin teed?“ kšsendas
perremees. Zánnan selle nimme eest, agga
ennáh, ollen praego omma isä punnased nae-
red, so walgeste seast leidnud.

Móisnik: „Kelle üllekohtusse sead on
minno põllo ni árratuštitud?“

Põllowaht: „Zeie omma, aulik herra!“